

GUD ÄR SIN EGEN TOLK

Vår himmelske Fader, ett enda Ord från Dig skulle betyda mer än alla människor när som helst skulle kunna göra eller säga, för folk väntar på att få möta Dig. Och vi tackar Dig för att det finns de, som är förväntansfulla, de väntar, att någonting ska ske. Och då folk törstar efter någonting, djuget ropar till Djupet, måste det finnas ett Djup, som kan svara på det ropet. Och det är därför vi är här ikväll, för att det låg på de här predikanterna, och människornas, hjärtan, att kalla oss tillsammans för att be Dig om tjänster och välsignelser och tro, att Du ska hela de sjuka och frälsa de förlorade och uppenbara Ditt Ord.

² Och vi ber, himmelske Fader, att Du ska ge oss detta, då vi ödmjukt väntar på Dig, kväll efter kväll. Må det bli en — en sådan utgjutelse av Den Helige Ande och må varenda person vara blind för vad som helst omkring dem utom Gud! Må det bli ett så högt rop, som går ut bland människorna, som törstar efter Gud, att det kommer en väckelse genom landet här och varenda kyrka blir fullpackad med människor, syndare som ropar om att Gud ska ha barmhärtighet och — och Den Helige Ande ska hela de sjuka, få lama att gå och låta de döda uppstå och ge oss de här sakerna, som har utlovats i Ditt Ord!

³ Kom, Herre Jesus, och uppfyll Ditt löfte! Kom till oss ikväll! Vi tror, att Du är densamme igår, idag och i evighet, att Dina löften inte kan svika. Både himlar och jord kommer att svika men Ditt Ord kommer inte att svika. Må vår förståelse vara öppen! Må Den Helige Ande komma och bereda jorden, som ligger i träda! Må vår förståelse vara öppen för Guds Ande och kraft ikväll, så att Han kan uppenbara Sina utlovade Ord genom oss! För vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

⁴ Ikväll nu, Ni som ger akt på texten, låt oss slå upp Bibeln i Andra Petrus' brev och börja med den 15:e versen, bara som ett sätt att tala om Skriften för några ögonblick!

Dessutom ska jag bemöda mig om, att Ni efter min bortgång alltid ska kunna ha de här sakerna i minnet.

För vi har inte följt sluga knep, fabler, då vi tillkännagav för Er Herren Jesu Kristi kraft och tillkommelse, utan var ögonvittnen till Hans majestät.

⁵ Jag älskar det där, "ögonvittnen". Inte någon fabel. Vi är vittnen till det vi talar om.

För Han fick från Gud, Fadern, ära och härlighet och det kom en sådan röst till honom från den yppersta härligheten: "Denne är min älskade Son, till vilken jag har gott behag."

Och denna röst, som kom från himlen, hörde vi, då vi var tillsammans med honom på det heliga berget.

Vi har också ett säkrare profetians ord, vilket ni gör väl i att akta på, liksom på ett ljus, som lyser på . . . mörk plats, tills dagen gryr och dag-stjärnan går upp i era hjärtan.

Det ska ni först veta, att ingen skriftens profetia är till för någon privat uttydning.

För profetian kom inte fordom genom mänsklig vilja, utan heliga gudsmän talade som det ingavs dem av Den Helige Ande.

6 Må Herren lägga Sina välsignelser till läsningen av Hans Ord! Nu ska jag ta det här som ämne: *Gud är Sin egen tolk.*

7 Vi lever i en förvirringens tid. Vi lever i en tid, då män och kvinnor knappast vet, vad de ska göra. Allting, det — det verkar vara i villervalla. Allting, det verkar vara så, att det finns så många olika sätt att se. Det där är Satan, som gör det där.

8 Nu kan inte Gud döma ett folk rättvist, rätt, med mindre det finns någon måttstock, som Han kan döma dem efter. Och Bibeln säger, att Han ska döma alla människor genom Jesus Kristus och Jesus Kristus är Ordet. I Johannes, 1:a kapitlet, står det:

I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud.

Och Ordet blev kött och bodde ibland oss . . .

9 Allt vi nu är idag, är uppvisningen av Hans egenskaper. I Gud . . . Först var Han inte ens Gud, Gud, vi skulle bara kalla Honom "Den Evige". Han var inte Gud, för ordet (engelska ordet) *God* betyder "föremål för tillbedjan" och det fanns ingenting, som kunde tillbe Honom. Så Han var Den Evige, huvudkällan till all intelligens. Och i denna Källa till all intelligens fanns inte en enda atom, molekyl eller någonting, inget ljus någonstans, stjärna, måne, ingenting annat. Gud, det vi känner till som Gud, den store Ande, som var Evig (aldrig började, aldrig slutade), Han var där. Och i Honom fanns egenskaper: det var egenskaper till att vara Gud, så Hans egenskaper till att vara Fader, egenskaper till att vara Son, egenskaper till att vara Frälsare, egenskaper till att vara Helbräddagörare. Alla de här egenskaperna fanns i Honom. Och nu . . . De här sakerna, som har utvecklats sedan dess, är bara Hans egenskaper, som har uppenbarats.

10 Vad jag menar: *egenskaperna* var Hans "tankar". Och ett — ett *ord* är "en uttryckt tanke". Och så var det där i Hans tankar. Och så sa Han: "Bli till!", och det blev till. "Bli till!", och det blev till.

11 Och kom nu ihåg: Ni kristna var Hans tankar innan det fanns någon värld. Och Ni är uppenbarelsen av Hans tankar.

Innan det någonsin fanns en värld, fanns Ni i Kristus, (amen) i Gud i begynnelsen. Det gör Er då, ser Ni, till Hans undersåtar. Och helheten är Gud själv, som materialiserade Sig till något påtagligt, så Han kunde hanteras, ses och — osv. Och det är vad Gud är, helheten.

¹² Så säger folk: "Tolkningen...". Jag talade här för inte så länge sedan i ett möte, en man sa till mig, han sa: "Broder Branham, Du har fel tolkning. Du tolkar inte det där riktigt."

¹³ Nu hör vi... De går till metodisterna och de säger: "Baptisterna tolkar inte rätt." Baptisterna säger: "Pingstvännerna gör inte det." Pingstvännerna säger att "Oneness gör inte det." Oneness säger: "Assemblies gör inte det." Och var och en säger, att den andre inte gör det.

¹⁴ Gud är Sin egen tolk! Han behöver ingen, som tolkar åt Sig. Han utför Sin egen tolkning. Vem är den människa, som kan tolka Gud? Gud är Sin egen tolk.

¹⁵ Nu talar Petrus här, vi finner, att i begynnelsen då Gud sa: "Ljus, bli till!" och ljuset blev till, så var det tolkningen av det. Då Gud sa någonting och det uppenbarades, då var det Guds tolkning att Hans Ord var rätt. Förstår Ni? Då Han sa: "Ljus, bli till!", var detta i Hans tankar först, innan det fanns någonting sådant som ljus. Då Han sa: "Ljus, bli till!", hoppade ljuset upp i skyn, det var tolkningen. Ingen behöver tolka det, för Gud sa så och där var det. Då Gud talar och det uppenbaras, är det tolkningen av Hans Ord. Varför kan inte människorna se det? Varför ser inte folk det?

¹⁶ Då Gud ger ett löfte och Gud säger... I — i begynnelsen, i 1:a Mosebok, gav Han sitt Ord till varenda tidsålder, eftersom den kom, från begynnelsen till änden. Och fram genom de här tidsåldrarna har kyrkovärlden fått alla de här sakerna uppblandade med traditioner osv., och Gud sänder alltid profeter in på scenen fram genom det gamla och nya testamentet! Och Herrens Ord kommer till profeten. Och hur gör Det det? Det uppenbarar Guds Ord. Guds uppenbarelse, som säger om det är rätt eller fel. Ingen behöver tolka Det, Ordet tolkar Sig självt. Gud lovade det och där sker det!

¹⁷ Vad tjänar det till att säga någonting annat om Det? Vem är den syndiga människa, som (då Gud gav ett löfte och Gud utför det) skulle försöka säga, att den tolkningen är fel? Det där är Gud själv, som utför Sin egen tolkning och tolkar. Han behöver ingen till att tolka Sig, Han tolkar själv genom att uppenbara det Han lovade, att Han skulle göra.

¹⁸ Å, om församlingen bara kunde se det där och se de löften, som är tilldelade till varje tidsålder! I alla andra tidsåldrar har Gud sänt någon in på scenen (till och med fram genom de sju församlingstidsåldrarna) och har

uppenbarat allting Han lovade göra. Allting, det är inte en enda sak, som lämnats ogjord. Exakt! Det Han sa, att Han skulle göra, det gjorde Han.

¹⁹ För då Gud sa, där fordom i Jesaja sa Han: "En jungfru ska bli havande.", och det blev hon. Vem — vem kan nu tolka det? Gud utförde tolkningen. Han sa: "En jungfru ska bli havande." och hon blev havande. Vad ska man nu... Man kan inte... Ingenting kan sägas om det där, för Gud sa, att hon skulle, och hon blev det. Men församlingen var alltför blind då för att se det. Ser Ni, de hade sin egen idé om det. Det var för — alltför annorlunda än det de väntade sig.

²⁰ Petrus hänvisade här bakåt, han sa: "Gud uppenbarade Kristus genom Sitt Ord, Han sa: 'Denne är min älskade Son.'" De här troende människorna stod där. Och Kristus var uppenbarelsen av Gud. Han uppenbarade alltid Kristus genom Sitt Ord, för Kristus är Ordet. Han uppenbarar alltid.

²¹ Då Han sa... På Noas tid var Kristus i Noa. Tror Ni det? Noa sa: "Det kommer att regna. Det kommer att bli ett regn, jorden kommer att förstöras." Det regnade. Det behövde inte någon tolkning. Det regnade för att Gud, i Noa, sa: "Det kommer att regna." Han var profet och beviset var att det han sa gick i uppfyllelse. Så de behöver inte tolka det.

²² En del av dem runt omkring kanske sa: "Den här mannen vet inte, vad han talar om."

²³ Men Gud har alltid lovat: "Om det finns en ibland Er, som är andlig eller profet, och vad han säger går i uppfyllelse, så hör på det!" Det är riktigt, för det är sant. Det måste vara i överensstämmelse med Ordet. Och Noa var i överensstämmelse med Ordet. Då han profeterade, att det skulle regna och det regnade. Det behövdes ingen tolkning av det, för det gjorde just det.

²⁴ Jesaja sa: "En jungfru ska bli havande." och det blev hon. Det där var nu väldigt ovanligt. För, ser Ni, det dröjde tills många hundra år senare, innan den här jungfrun blev havande.

²⁵ Det var så ovanligt, att en god man vid namn Josef, hennes man, "som var en rättfärdig man och inte ville göra henne till ett offentligt exempel..." Den där gode mannen på den tiden, hur måste det inte ha varit för Josef, då han var förlovad, trolovad med Maria!

²⁶ Hon var trolovad. På den tiden var det precis det samma som äktenskapsbrott, att bryta den. Och, naturligtvis, för Josef verkade det som om Maria försökte använda honom som ursäkt eller göra honom till en sköld för sitt felsteg, för här befanns hon vara mor, utan att vara gift, bara förlovad. Ett sådant trick, hon skulle bli stenad till döds. Det måste bli så enligt lagen.

27 Och Josef, hennes man, var en rättfärdig man, en mycket rättfärdig man. Han trodde på Gud. Och då hon såg på honom med de där vackra, stora, mjuka ögonen och sa: "Josef, Årkeängeln Gabriel besökte mig och sa till mig, att jag skulle bli havande utan att känna någon man."

28 Om nu Josef bara skulle ha tittat efter i Skriften, hade profeten sagt, att hon skulle bli det! Det var bara Gud, som tolkade Sitt eget Ord! Förstår Ni? Men det var alltför ovanligt.

29 Det är så det står till i vilken tidsålder som helst. Guds Ord är främmande för människorna, Det är alltför ovanligt. Gud gör alltid det ovanliga. Det är ovanligt, var Gud än är. Det är emot världens ordningar, därför att de har saker och ting så, som de tycker, att det borde vara. Men Gud kommer in och gör det ovanliga.

30 "Hur kunde den här jungfrun bli havande?" Han var ärlig, han sökte Gud ifråga om det.

31 Och då talade Gud till honom i en dröm och sa: "Josef, Du Davids son, frukta inte att ta till Dig Maria, Din hustru, för det, som är avlat i henne, är av Den Helige Ande. Gud har överskyggar henne. Det är det, som har åstadkommit det."

32 La Ni någon gång märke till, hur Gud handlade med Josef där? På ett underordnat sätt, på drömmens sätt. Nu vet vi, att det finns drömmar, vi tror på drömmar. Jag tror på drömmar. Har varit . . . Gud har alltid handlat med människor i drömmar. Men drömmar är underordnade, ser Ni, det skulle kunna vara rätt eller fel, om det inte tolkas. Men han behövde ingen tolkning. Det var Gud själv, som talade direkt till Josef, för att det inte fanns någon profet i landet på den tiden, som kunde tolka. De hade inte haft någon profet på fyrahundra år. Så det näst bästa, då Gud vårdade Sig om välfärden, Sin egen sons välfärd, var att tala till Josef genom en dröm och utan tolkning. Han sa: "Kvinnan har rätt. Det Heliga, som är avlat i henne, är Guds Son." Behövdes ingen tolkning.

33 Gud utför Sin egen tolkning åt ärliga, uppriktiga hjärtan, män och kvinnor, som ser på saken, som är mystisk, om man är ärlig och uppriktig och vill tro, har Gud ett sätt att tolka det åt en. Ta först reda på, om det är ett löfte! Om Josef bara hade gått tillbaka och kommit bort från traditionerna och gått tillbaka till Bibeln och funnit, att Jesaja sa, att hon skulle komma att bli så där.

34 Och de saker, som omtalades, och Hans födelse och allting om den var omtalat av Skrifterna, "genom de heliga profeterna", som Petrus sa. Och ingen människa har någon rätt att lägga någon privat tolkning till det. Det är precis exakt vad Gud sa skulle ske. Han var uppenbarelsen av Guds Ord, som var utlovat för den tiden. Gud sa det, så där var det. Det avgjorde saken.

³⁵ Jesus sa . . . Då Han var på jorden, då de inte kunde förstå Hans ämbete, det var för mäktigt, för fenomen, (de kunde inte) fenomenalt, rättare sagt. De kunde inte förstå Honom. Han sa: "Rannsaka Skrifterna!" (Jag hoppas jag inte gör Er döva där ute, då jag skriker in i den där.) "Rannsaka Skrifterna, för i Dem tror Ni, att Ni har Evigt Liv och det är De, som vittnar om mig." Förstår Ni? "Det är De, som säger Er, vem jag är."

³⁶ Ser Ni, Gud delade ut Ordet. Den tiden skulle bli uppenbarelsen av Gud, Gud (Emmanuel) med oss. "Hans Namn ska kallas Underbar, Rådgivare, Fridsfurste, Mäktig Gud, Evig Fader. Och Hans Namn ska kallas *Emmanuel*, 'Gud med oss'". Gud var i David. Gud var i Moses. Gud! Det där är Gud hela vägen fram, som uppenbarar Sig för den tidsåldern. Men den här tidsåldern: "En jungfru ska bli havande och hon ska föda en Son och Han ska vara Gud med oss."

³⁷ Det var det, de korsfäste Honom för, att Han gjorde Sig själv till Gud och även för att Han bröt sabbaten. Han var — Han var Gud över sabbaten och Han var Gud. Och Han var inte bara en vanlig man eller en vanlig profet (fast Han var en vanlig Man och Profet), utan Han var Gud-Profeten. Och Han var uppfyllelsen av Ordet, exakt vad Gud sa, att Han skulle göra. Han sa: "Vilken av Er kan överbevisa mig om synd? Rannsaka Skrifterna! I dem tror Ni, att Ni har Evigt Liv, och det är de, som vittnar om mig." Men deras traditioner, de levde i återskenet av en annan tidsålder.

³⁸ Liksom jag predikade för några veckor sedan: "*Att leva i ett återsken.*" Ett återsken är "en hägring", solen som reflekterar sig, och den är falsk. Och vilket återsken av en annan tidsålder som helst är en falsk spegelbild. Människorna vandrar alltid i någonting, som hände för årtal sedan. Lutheranerna vandrar i ett Lutherskt återsken. Luthers solsken var bra på hans tid, Wesley var bra på sin tid, pingstvännen var bra på sin tid. Vi går vidare uppför stegen, vi lever i en annan tidsålder! Vi går vidare, vidare, vi kan inte hålla på och se oss tillbaka.

³⁹ Då vi slår oss till ro med saker och ting, vi tror att vi har det fixat alltsammans, vi får våra traditioner inlindade och det var all right för den tiden, men vi rör oss framåt! Rannsaka Skrifterna och se efter, vad som är utlovat för idag, då kommer vi att veta var vi är, då kan vi säga var vi står.

⁴⁰ Luther, man skulle kunna titta i Skriften och se i den där — i den där Sardes-tidsåldern, man kan se exakt vad, som var utlovat. Se vilket slags ryttare, som gick ut, se vad som mötte honom, exakt, "människans slughet", reformation. Ge akt på Wesley osv.! Då det kom vidare fram till pingst-tidsåldern och vidare fram genon den tidsåldern, ge akt på hur det har gått fram! Se i Skrifterna och se efter var vi är någonstans! Det var orsaken till, att Jesus sa: "Rannsaka Skrifterna!"

⁴¹ Se efter, var vi är! Jag tror, att vi är vid Guds Sons Tillkommelse just nu. Jag tror, att vi är i den tidsåldern — just vid den tiden, då Han kan komma när som helst. Jag tror Skrifterna förkunnar det, att vi är i den här världshistoriens sista timmar. Jag kan se saker då de håller på att ta form. Se det här Ekumeniska Rådet, som leder in alla kyrkorna i det, in i vilddjurets märke. Och se det romerska Kejsardömet och vad det gör och resten av dem allesammans. Se dem komma tillsammans och stänga Ljuset ute, stänga Evangeliet ute. Varenda en kommer att vara tvungen att tillhöra det och vandra i deras ljus, annars får man inte vandra alls. Ser Ni, vi är vid ändens tid. Det finns ingenting annat för oss, än att hålla fast vid Gud och tro Hans Ord. Ordet har alltid rätt.

⁴² I Laodiceas församlingstidsålder, det var den enda församlingstidsåldern av dem alla, där Kristus sattes utanför församlingen. Han var på utsidan och klappade på. Vad hade skett? Det är det här Ekumeniska Rådet, som kommer att sätta Honom utanför. Bibeln säger, att Han skulle vara utanför och det är Han. Det utesluter vad? Ordet. Och Han är Ordet, Han har alltid varit Ordet och Han är fortfarande Ordet ikväll! Han är Ordet.

⁴³ Bibeln säger: "Ordet är skarpare, kraftfullare än något tveeggat svärd", Hebreerbrevet, 4:e kapitlet, "som märker hjärtats tankar och avsikter." Ordet var det! De borde ha förstått vem Han var då Jesus sa det där på den tiden.

⁴⁴ Ge akt på vad Han gjorde! En dag stod Han där i första början av Sin verksamhet. Det var en man, som kom till Honom, vid namn Simon, Simon Petrus. Och då Petrus tittade på Honom och — och såg Honom, sa Jesus till honom: "Ditt namn är Simon och Du är son till Jonas." (Han borde ha vetat, att Moses sa: "Herren, Din Gud, ska låta en Profet uppstå, som liknar mig, och Honom måste Ni höra på.") Och här var en Man, som aldrig i sitt liv hade sett honom, som sa: "Ditt namn är Simon och Du är son till Jonas." Å, han visste redan där, att det där inte kunde vara annat. . . De hade inte haft någon profet på hundratals år och här var en Man, som talade om för honom vem han var. Inget under, att han kunde ta emot det!

⁴⁵ Filippus gick vid den tiden och — och fann Natanael under ett träd och tog honom med sig tillbaka till Jesus. Jesus sa: "Se, en israelit i vilken det inte finns något svek."

Han sa: "Rabbi, när lärde Du någonsin känna mig?"

⁴⁶ Han sa: "Innan Filippus kallade på Dig, då Du var under trädet, såg jag Dig."

⁴⁷ Han sa: "Rabbi, Du är Guds Son! Du är Israels Konung." Han visste, det var så! Va? Det behövde inte någon tolkning, Jehova sa det där!

48 Där stod de där, som inte trodde det. De sa: "Den här Mannen är Beelsebub. Han har — Han har något slags trick Han gör. Han — Han är spåman eller någonting."

49 Jesus såg på dem och sa: "Å, Ni säger det där emot Människosonen, det kommer att förlåtas Er. Men då Den Helige Ande har kommit, att göra samma sak, säga emot Den, det kommer aldrig att förlåtas Er, varken i den här världen eller den värld, som ska komma." Han profeterade om vår tid, den tid vi skulle få se. För Han är densamme igår, idag och i evighet.

Kom ihåg, det var Jesus Kristus, som var i Moses.

50 Det var Jesus Kristus, som var i David. Då David, sonen till... David gick upp på berget, som en försmådd kung, och grät över Jerusalem, det var ingenting annat än Kristus i honom. För omkring åttahundra år senare satt Davids Son uppe på Olivberget och såg ner över Jerusalem och grät och sa: "Jerusalem, Jerusalem, hur ofta har jag inte velat församla Er, liksom en höna sin avkomma, men Ni ville inte!"

51 Då Josef var i fängelse, var det Jesus. Då han såldes för nästan trettio silverpengar, var det Jesus. Då han gjordes till Potifars närmaste man, var det Jesus. Då han satt på Faraos högra sida. Och då han gick ut, måste alla... Basunen ljud och alla måste böja knä, det var Jesus. Ingen kunde komma till Faraos annat än genom — genom Josef, ingen kan komma till Gud annat än genom Jesus. Det var Jesus, det profeterade Ordet, som gick i uppfyllelse, som hade talats i skuggbilder och förebilder.

52 Då Jesus var här på jorden, gjorde Han samma sak, som profeterna gjorde, det var därför de visste, att Han var Guds uppenbarelse av Sitt Ord. Det behövde inte tolkas.

53 Då Natanael såg det här, föll han ner och sa: "Du är Israels Konung, Guds Son, Israels Konung. Vi känner igen Dig, ingen människa skulle kunna göra det här."

54 Nikodemus kom om natten, sa samma sak å fariséernas vägnar. Men, ser Ni, de satt så fast i sitt Ekumeniska Råd, att de inte kunde ta emot Det. Han uttryckte vad de sa, han sa: "Rabbi, vi..." Vilka var "vi"? Deras råd! "Vi vet, att Du är en lärare, som har kommit från Gud, för ingen skulle kunna göra de här sakerna, om inte Gud var med honom." De kände igen Det, de visste vad Det var, men de satt så fast i det.

55 Och Gud har under de sista fyrtio åren skakat den här nationen med dopet i Den Helige Ande och män och kvinnor står fortfarande utanför Det, för de sitter fast i samma sak, lever i återskenet av en annan tid. Vad är det för fel? Allesammans vill vara metodister, baptister, presbyterianer, lutheraner eller någonting. Ser Ni, det är ett återsken.

56 De levde i återskenet av Mose tid. Vad sa han? Han sa... De sa: "Vi är Mose lärjungar."

⁵⁷ Han sa: "Om Ni hade känt till Moses, skulle Ni ha känt igen mig. Moses skrev om mig!"

⁵⁸ Om Ni hade känt till Luther, skulle Ni ha känt igen den här tidsåldern! Om Ni hade känt till metodisterna, skulle Ni känna igen den här tidsåldern! För Kristus skrev om den här tidsåldern! De Ord, som håller på att gå i uppfyllelse, måste gå i uppfyllelse i den här tidsåldern. Det behövs inte någon för att tolka Det, Gud utför Sin egen tolkning. Gud tolkar själv, för Han är den Ende, som kan tolka Det. Guds löften bekräftar alltid det Han sa och det är tolkningen.

⁵⁹ Jesus nu, (för att spara tid), Jesus sa i Johannes 14:e kapitel, 12:e versen: "Den, som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra." Sa Han verkligen det? Det är riktigt. Det behöver inte någon tolkning. Då någon gör de gärningarna, är det Gud. Visst!

⁶⁰ Han sa också där: "Liksom det var på Lots tid, så ska det bli vid Människosonens tillkommelse." Jesus sa det där. Sa Han det? Visst sa Han det! Det behöver ingen tolkning.

De säger: "Nåja, det betydde. . ."

⁶¹ Det betydde precis exakt vad Han sa! "Liksom det var på Lots tid, så ska det bli vid Människosonens tillkommelse." Hur var det på Lots tid? Låt oss gå tillbaka bara för ett ögonblick, se efter vad de gjorde!

⁶² Det fanns tre klasser av människor på Lots tid: troende, låtsas-troende och otroende. Så är det i varenda sällskap, samma sak.

Vi finner, att Sodomiterna var de otroende.

Lot var den låtsas-troende.

⁶³ Abraham var den troende. Han var den, som förbundet bekräftades till. Han var den, som väntade på en utlovad son. Det var han, som väntade sig det. Amen. (Jag säger inte "Amen" åt mig själv. *Amen* betyder "Må det så ske!") Och det är riktigt. Abraham var inte i Sodom. Abraham var uppe och utanför Sodom. Han är en förebild till den andliga Församlingen idag.

⁶⁴ Lot är en förebild till samfundsförsamlingen, som fortfarande är nere i Sodom. Se, Bibeln säger att: "Sodoms synder plågade hans rättfärdiga själ dagligen." Varför hade han inte mod att ställa sig upp emot det? Det finns många goda män, som sitter i någon kyrka idag och tittar ut och ser kvinnor med shorts på sig och män, som gör de här sakerna och deras medlemmar går och spelar golf på söndagen och till picknick-parties och simning och sådant, i stället för att gå i kyrkan. Sitter hemma på onsdag kväll och tittar på TV i stället för att gå i kyrkan. De känner för att säga någonting om

det men styrelsen skulle utesluta dem. Vad är det för fel? Det är Lot igen, som tittar ut ur sitt fönster och ser synden och är rädd för att kalla synden för "synd"!

⁶⁵ Abraham var inte i deras röra, han var utanför den. Han var en förebild till den andliga Församlingen. Se nu, vad som hände precis vid ändens tid, just innan elden föll! Och det här var hedningar. Det var ett tecken på att elden ska falla på hedningarnas värld idag, då rikena kommer att upplösas och de kommer att brännas. "Himlarna ska ta eld", säger Herren, "och de ska brinna med glödande hetta." Det där var en skuggbild av det.

⁶⁶ Låt oss nu föreställa oss dem! Här är Abraham redan ute, inte i Sodom, han var utanför Sodom. Lot var fortfarande i Sodom.

⁶⁷ Underligt, en het morgon, ungefär omkring klockan elva måste det ha varit, såg han tre män komma, vanliga människor, som gick vägen fram, på stigen. Abraham satt under eken och vilade sig. Han hade varit ute, troligen tillsammans med hjordarna den morgonen, kommit in nästan vid middagstid. Och han såg tre män komma. Och det var någonting med de där männen, som fick klockan att ringa. Oj, oj!

⁶⁸ Det är alltid någonting med Gud, då Han kommer ibland människorna, som ringer i en klocka. De känner igen Det. Det är någonting, som talar om det för dem, det finns en bekräftelse där.

⁶⁹ Abraham sprang fort och sa: "Min Herre, kom hit och låt mig hämta litet vatten, hämta det och tvätta Era fötter och ge Er en bit bröd, så kan Ni sedan fortsätta Er väg!" Så vek han av. Han sprang in i hjorden och fick tag i en kalv och dödade den, fick en tjänare att tillreda den. Gick in i tältet nedanför honom och fick Sara att knåda litet mjöl, göra litet, litet vetemjöl, rättare sagt, baka litet bröd och grädda kakorna på härden. Tog dem med sig ut och serverade. Medan han satt där och åt, började de lägga märke till, att den här Mannen hela tiden tittade ner mot Sodom. Och Han sa . . .

⁷⁰ Två av dem, kom ihåg det, gick ner till Sodom. Två gick till Sodom. Var snälla och missa inte det här! Jag hänvisar till vad Jesus sa. Två av dem gick till Sodom för att hämta ut Lot och de, som var redo att hämtas ut där nere. Och de två, som gick dit ner, gick ner och predikade. (Och det var En, som stannade kvar hos Abraham. Ge akt på det tecknet Han gjorde!) De fick ett tecken där nere, där var . . . Sodomiterna slogs med blindhet. Att predika Evangelium är alltid förblindande för den otroende. Och lägg märke till vad, som gjorde det!

⁷¹ Nu är det En, som står här borta och har gjort tecknet inför Abraham.

⁷² Har Ni någonsin märkt, någon historiker, följ Skrifterna, följ historien, att det aldrig har hänt någon gång i

församlingstidsåldrarna, då en man någonsin har gått till de formella församlingarna där ute i världen, där ute i samfunden, det har aldrig funnits en man, vars namn har slutat liksom Abraham, h-a-m, tidigare. Men idag har de en, G-r-a-h-a-m. Det är riktigt. Går dit ner och kallar ut dem. Han gör ett underbart arbete med det. Graham, Billy Graham, Guds tjänare där ute bland samfunden, politikerna osv., smäller ihop med det.

⁷³ Här om dagen då de ville, att han skulle försöka bli president, avvisade han det blankt. Gud, välsigna honom för det! Å, de där whiskeyföretagen, han skulle aldrig ha kommit till första omgången om så vore. De skulle ha spenderat miljarder dollars, för han skulle ha stött sig med dem i alla fall, de där cigarrettföretagen och sådana saker. Ser Ni, han är där ute som Guds budbärare till sodomiterna. Det är exakt så.

⁷⁴ Men kom ihåg, det var En, som stannade där uppe tillsammans med Abraham, en annan Man, inte de två, som gick dit ner liksom moderna evangelister, som gick dit ner för att predika. Lägg märke till, att det var En, som stannade där uppe. Två gick ner *den där* vägen och En stannade *här* tillsammans med Abraham. Och Den, som stannade hos Abraham, gav honom ett tecken.

⁷⁵ Se nu upp, hans namn hade varit "Abram" och hans hustrus hade varit "Sarai". Bara en eller två dagar tidigare hade Gud uppenbarat Sig för honom och sagt till honom: "Jag ändrar nu Ditt namn från Abram til Abraham." (Ser Ni, G-r-a-h-a-m är sex bokstäver, människa.) Men A-b-r-a-h-a-m är sju, sju bokstäver, h-a-m, som slutar med ett h-a-m.

⁷⁶ Här uppe nu, i den andliga Församlingen, fanns det En där uppe hos Abraham och lägg märke till, vad Han sa! Han sa: "Abraham," (inte "Abram") "Abraham, var är Din hustru" (inte "S-a-r-r-a") "S-a-r-a? Var är Din hustru Sara?"

⁷⁷ Ge akt på vad han sa: "Hon är i tältet bakom Dig."

⁷⁸ Och Han sa: "Jag ska besöka Dig. Jag kommer att besöka Dig." Se på det där personliga pronomenet, Den Där, i enlighet med det löfte, som Han hade gett! Den Där var Gud! Han sa: "Jag kommer att besöka Dig."

⁷⁹ Och Sara (på ett sätt som vi alla skulle förstå) log i mjugg för sig själv, hon sa: "Jag, en gammal kvinna, hundra år gammal, min herre" (vilken var Abraham) "också gammal, förbi det livets tid, liksom unga människor!" Hon sa: "Å, vi skulle inte kunna förlusta oss på det sättet längre, jag är gammal och han är gammal." Och hon sa: "Vi skulle inte kunna ha det där." Och hon sa: "Hur? De där sakerna skulle inte kunna ske."

⁸⁰ Och Mannen (Gud i mänskligt kött) sa: "Varför log Sara och tvivlade och sa de här sakerna?" I tältet, bakom Honom.

⁸¹ Ge nu akt på, om inte det där var samma ämbete, som Jesus Kristus hade! Han såg ut över åhörarna och märkte deras tankar. Han talade om för Petrus, vem han var och vad hans fars namn var. Talade om för Natanael.

⁸² Talade om för kvinnan vid brunnen, då hon sa . . . Han sa: "Gå och hämta något att dricka åt mig!", rättare sagt "Hämta något att dricka åt mig!"

⁸³ Hon sa: "Herre, det är inte passande för Dig att tala med . . . För Er judar att tala med samariter. Vi har ingenting med varandra att göra."

⁸⁴ Han sa: "Men om Du visste vem Du talar med, skulle Du be mig om något att dricka." Samtalet fortsatte. Han sa: "Gå och hämta Din man och kom hit!"

Hon sa: "Jag har ingen man."

Han sa: "Du har talat sant, för Du har haft fem."

Hon sa: "Herre!"

⁸⁵ Se på skillnaden mellan det där och de där — och de där prästerna på den tiden, det där rådet, som levde i återskenet av en annan tid! De sa: "Det här är djävulen!" De måste svara sin församling på någonting, för den krävde det.

⁸⁶ Men vad gjorde den här stackars lilla kvinnan, som den förutbestämda Säden låg i hjärtat på . . . Hon hade blivit utled och trött på det där, hon hade gått på gatan som prostituerad. Men då hon såg Det Där, sa hon: "Herre, jag förstår, att Du är Profet. Vi har inte haft någon på fyrahundra år och det sägs oss, att då Messias kommer, är det det där Han kommer att göra." Oj, oj! Den där Säden, som låg där, sprang till liv! Varför? Det behövde ingen tolkning.

⁸⁷ Jesus sa: "Jag, som talar med Dig, är Han." Det behövde ingen tolkning. Han hade utfört miraklet och hade vittnat, att Han var denne Messias, amen, och bar vittnesbörd om exakt det Gud hade lovat ("Herren, Din Gud, ska låta en Profet uppstå, lik mig.", sa Moses.) Vad var det? En Skriftens bekräftelse!

⁸⁸ Hon sprang in i staden och sa: "Kom och se en Man, som talade om för mig de saker jag har gjort! Är inte Han Kristus själv? Är inte det här Han? Han talade om för mig, vad jag har gjort."

⁸⁹ Lägg nu märke till Jesus, det var Han där uppe i den där Mannen, som hade ryggen vänd mot tältet och talade om, vad Sara tänkte på inne i tältet.

⁹⁰ Guds Ord säger i Hebreerbrevet, 4:e kapitlet, att . . . Han säger så här: "Guds Ord är kraftigare och skarpare än något tveeggat svärd och åtskiljer märg och ben och märker hjärtats tankar och avsikter." Det är Ordet! Och varenda gång en

profet kom, kom han med Ordet och han var Ordet för den tidsåldern. Och vad gjorde det? En profeterare, som märkte de tankar, som fanns i hjärtat.

⁹¹ Det gjorde det i Jesus Kristus, för Han var Ordets fullhet.

⁹² Och Jesus sa: "Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse." Guds Ande skulle komma över jorden i form av mänskliga varelser, Gud uppenbarad i mänskligt kött (Amen! Ser Ni det?), och skulle göra samma sak, som Gud gjorde i mänskligt kött i Sodom. Kom ihåg, de väntade på en utlovad son. Och strax efter det där kom den utlovade sonen. Det där var det sista tecknet, som Sodom och Abrahams grupp såg, innan den utlovade sonen kom. La Ni märke till det? Och nu har den andliga Församlingen kommit till den stunden.

⁹³ Någon sa: "Broder Branham, sa Du: 'Det där var Gud.'?"

⁹⁴ Bibeln säger, att det var Gud! Det behöver ingen tolkning. Han är Elohim. Det var det, Abraham kallade Honom. Vilken bibelläsare som helst vet det. *Elohim*, "Den Alltillräcklige". Han var Den Förste, Den Siste, Begynnelsen, Änden. Elohim! Abraham kallade Honom "Elohim". Gud (med stora bokstäver i hebreiskan), Elohim, precis som i begynnelsen, "Gud", Elohim.

⁹⁵ Han var Elohim uppenbarad i mänskligt kött, bar människokläder, åt människoföda. Amen! Ett tecken på, att i den yttersta tiden ska Gud åter framträda ibland Sitt folk i mänskligt kött! Amen! Jesus sa: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra. Och liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse." Amen! Det där behöver ingen tolkning, det behöver tillkännages, det är vad det behöver. Amen. Tror Ni det?

Låt oss böja våra huvuden!

⁹⁶ Vår himmelske Fader, vi ger Dig Ditt löfte ikväll, att Du sa de här sakerna. Du lovade dem. Det finns ingen, som kan göra Ditt Ord levande utom Du. Du sa: "Ljus, bli till!" och det blev ljus. Ingen behöver tolka det, det uppenbarades.

⁹⁷ Liksom vi citerade Jesaja, profeten: "En jungfru ska bli havande.", det blev hon, behöver ingen uppenbarelse, hon blev det. Det var det, som skedde.

⁹⁸ Du sa, att då Han kom, skulle Han födas i Betlehem. "Från Betlehem i Judeen. Är Du inte den minste bland alla Judas, Israels, furstar? Men från Dig ska mitt folks Härskare komma."

⁹⁹ De saker Han skulle göra, vad Han skulle ropa på korset, hur Han blev fördömd, Hans händer och fötter genomborrade, "Han blev sårad för våra överträdelser och slagen för våra missgärningar. Vår frids tuktan på Honom, genom Hans sår blev vi helade."

¹⁰⁰ Hur David sa: "Jag ska inte lämna Hans själ i dödsriket, inte heller ska jag låta min Helige se förruttnelse." Och på tredje dagen, innan de sjuttiofyra timmarna kunde träda in för att fördärva Hans kropp, sa Guds Ord: "Han ska uppstå." (De sa, att de stal bort Hans kropp, de tror det fortfarande.) Men vi tror, Herre, på Ditt Ord! Det uppenbarades. Jesus Kristus uppstod och Han sa: "Jag ska . . . Se, jag är alltid med Er, ända till världens ände."

¹⁰¹ Vi tror, att Du är här ikväll. Vi tror, att Du är precis lika mycket Jesus Kristus ikväll, här, som Du någonsin har varit. Och Du väntar bara på ögon, armar, ben, mun, själar, kroppar, som Du kan använda för att uppenbara Dig. Gud, helga oss ikväll, så att vi kan få se den levande Jesus leva ibland oss! Låt Honom komma! Då kommer det att ske, liksom med de där grekernas hunger, som kom den där dagen och sa: "Herrar, vi skulle vilja se Jesus." Och de fick se Honom. Å, vilken spännande upplevelse det måste ha varit, då de såg på Honom!

¹⁰² Gud, Du är den samme idag. Och Du lovade, att om vi hungrade, skulle vi få se Dig. "En liten tid och världen kommer inte att se mig", (den otroende), "men ändå ska Ni se mig, för jag ska vara hos Er, till och med i Er, till världens ände." Vi vet, att Du är densamme igår, idag och i evighet.

¹⁰³ Herre, Orden har blivit sagda, det har skrivits, låt det nu bli gjort till Guds Åra, för att visa, att Han håller Sitt Ord! Amen. Gud välsigne Er!

¹⁰⁴ Jag ska ropa upp bönekön. Jag tror Billy sa, att han gav ut bönekort, ett till etthundra eller någonting sådant. Han är inte här just nu. Är . . . Vad är bönekort nummer . . . Titta på baksidan, någon, på Ditt . . . Det ska — det ska vara ett nummer och en — och en bokstav (A, B, C, D eller . . .). Vad är det, A? All right.

¹⁰⁵ Låt oss ta A, nummer ett, två, tre, fyra, fem. Börja bara stå upp så här! A, nummer ett, nummer två, nummer tre, nummer fyra. Fyra, jag såg inte det stå upp. Bönekort nummer fyra. Ett, två, tre. Böne- . . . Kanske de inte kan ställa sig upp. Om de inte kan, titta på Din grannes kort, någon, han kanske har ett kort och han inte kan ställa sig upp. Kvickt nu. Där är det, fyra. Fem, bönekort nummer fem. Sex, sju, åtta, nio, tio, elva, tolv. Börja bara komma fram hit nu, då Era nummer ropas upp! Nummer ett, två, tre, kom bara raka vägen ut den här vägen! Bönekort nummer ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, elva, inta bara Era platser! Elva, tolv, tretton, fjorton, femton, sexton, sjutton, arton, nitton, tjugo, tjugoett, tjugotvå, tjugotre, tjugofyra, tjugofem. Är det någon, som inte kan . . .

¹⁰⁶ Jag ser en ung man i en rullstol där bak. Om Ditt nummer ropas upp, min son, och — och om Du inte kan komma . . . Nå, håll bara din hand, vi ska se till, att Du kommer hit. Förstår Du?

107 Hur många här inne saknar bönekort och ändå är Du sjuk? Låt oss se Era händer, var som helst! Just här, det är riktigt, räck upp Era händer! Tror Ni? Medan de håller på att få dem samlade, tror Ni Detta, att Han är densamme igår och i evighet? Hur många? Ge akt på de här predikanterna! Säger inte Skriften idag, bröder, att Han är en Överstepräst, som kan bli rörd av känslan av våra krämpor? Är det riktigt? Hur många tror det, räck upp Din hand! Han är en Överstepräst, som kan bli rörd av känslan av våra krämpor.

108 Så om Bibeln säger: "Han är densamme igår, idag och i evighet.", hur många tror det? Så hur skulle Han handla idag? Han skulle vara tvungen att handla liksom Han gjorde igår. Är det riktigt? Var är Han ikväll? Hans kropp sitter på högra sidan om Majestätet, Den Helige Ande är här i byggnaden för att göra Honom känd.

109 Lägg märke till det, titta nu! Vad hände, då någon rörde vid Hans klädnad fordom, en kvinna en dag? Hon hade inget bönekort, skulle vi säga, men hon rörde vid Hans klädnad. Och då hon rörde vid Hans klädnad, vände Jesus Sig om och sa: "Vem rörde vid mig?"

110 Petrus tillrättavisade Honom och sa: "Å, Herre, det där låter liksom inte riktigt förnuftigt. Å, alla försöker ju röra vid Dig. Varför säga: 'Vem rörde vid mig?'"

111 Han sa: "Men jag kände, att jag blev svag." Hur många vet det? *Kraft*, som betyder "styrka", gick ut från Honom. "Jag blev svag, någon rörde vid mig med ett annat slags beröring." Och Han vände Sig om och tittade på åhörarna, tills Han fann var den där troskanalen var.

112 Alla slog sina armar om Honom: "Å, Rabbi, vi tror på Dig.", och allt det här.

113 Men det fanns någon, som verkligen trodde Det. Och hon rörde vid Hans klädnad och trodde, att hon blev helad, för hon sa i sitt hjärta, att om hon kunde göra det, var det vad som skulle ske.

114 Han vände Sig om och tittade på åhörarna tills Han fann henne och Han sa . . . Talade om för henne, att hennes blödning hade upphört och hon var helad. Är det riktigt? Nu var det på det sättet Han gjorde i människornas åhörarskara.

115 Nu påstår jag, att Han inte är död, Han är precis lika mycket levande idag, som Han någonsin har varit. Och Bibeln säger, Jesus sa själv: "Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse."

116 Titta nu, vilken slags gåva Gud än har här uppe, måste det finnas en där nere också, som kan svara på den. Han gick in i en stad, Bibeln säger: "Det var många saker Han inte kunde

göra på grund av deras otro.” Är det riktigt? Samma sak idag. Man måste tro Honom. Man bara måste tro Honom. Det är enda sättet man kan.

¹¹⁷ Är bönekön klar? Alla vördnadsfulla nu i bara ungefär tio minuter! Vet inte, om jag kommer att hinna igenom där, jag har ungefär tjugofem eller trettio, som står där. Men i bönekön nu, varenda en där ute i bönekön, som vet att jag är en främling för Dig och att jag inte vet någonting om Dig, räck upp Din hand! Varenda en i bönekön.

¹¹⁸ Ute bland åhörarna nu, Du som vet, att jag inte vet någonting om Dig, räck upp Din hand! Nu, här är nu det jag försöker att säga, min vän, ser Du. Här är det nu. Alla de här predikanterna här uppe på plattformen. Och Kristus gav det här löftet. Ser Ni, det har blivit skrivet. När skulle det ske? I den yttersta tiden, just före Herrens tillkommelse. Är det riktigt? Det skulle ske då.

¹¹⁹ Det där är nu Ordet, som är profeterat idag. Inte Luthers ljus, inte Wesleys ljus och inte ens pingstljuset. Det har fortsatt framåt vägen nu. Nu är Luthers all right, metodisterna är all right, baptisterna är all right, alla de där, pingstvännerna, fint. Det finns alla sorter, som sitter här ikväll. Det är inte — det är inte — det är inte individerna. Tänk om . . .

¹²⁰ Man skulle aldrig kunna säga en metodist någonting om Luther, för han tror på helgelse och Luther gör inte det. Förstår Ni?

¹²¹ Man säger aldrig till en pingstvän, att ”helgelsen är alltsammans”, han har sett återupprättelsen av gåvorna. Han kommer inte att tro det. Nej, han har mer än det. Förstår Ni? Och det är sista församlingstidsåldern vi har haft och Bibeln säger, att det inte blir några fler församlingstidsåldrar.

¹²² Men det ska bli ett församlande av människorna, ser Ni, och här är vi. Kom nu ihåg det sista tecknet! Väntar vi människor på en utlovad son? Räck upp Din hand! Tror Du, att Du är Abrahams Säd genom att vara i Kristus? Räck upp Din hand! Då så, Abrahams Säd, ta emot Ditt tecken! Det är inte ute i Babylon, det är inte där ute i samfundsvärlden. Det är här ibland Er, de som inte är i den där röran där ute. Tro det!

¹²³ Här är en kvinna, hon är en fullständig främling för mig, någonstans omkring samma ålder. Jag har aldrig sett kvinnan i hela mitt liv. Om jag kunde hela den där kvinnan, skulle jag göra det, om hon är sjuk. Jag vet ingenting om henne. Såg Ni henne räcka upp sin hand för några minuter sedan? Jag — jag såg henne aldrig. Hon är bara en kvinna, som står där.

¹²⁴ Idag kom de ner hit och hade med sig en bunt bönekort, blandade dem noga och gav dem till människorna. Den ene fick nummer ett här och nummer tio där bak, nummer femton, nummer sju, nummer . . . Just så där. De är noga blandade,

alldeles framför Er, varenda dag. Och då de ropas upp, ropas de bara upp runt omkring, överallt ifrån. Förstår Ni? Och nu behöver man inte ens ha ett bönekort, sitt bara där och tro! Varför kan inte. . .

¹²⁵ Nyp Dig ikväll, ta reda på vilken tid vi lever i! Förstår Ni? Nu är den nästan över också, min vän. Nästan över!

¹²⁶ Om nu Abrahams Gud lät Jesus Kristus uppstå från de döda och denne Jesus lovade, att i den yttersta tiden skulle samma tecken, som Abraham. . . Det, som Ängeln (vilken var Gud i mänskligt kött) gjorde inför Abraham precis innan den utlovade sonen kom, Jesus sa, att samma sak skulle äga rum idag.

¹²⁷ Nu ser vi atomkraften och samfunden och alla de där och den röra de är i. Vi ser en Billy Graham där nere och Oral Roberts och alla de där människorna där ute, pingstbudbäraren och samfundsbudbäraren där nere, vi ser allt det där pågå och fullborda tecknet. Billy Graham, en veritabel teolog, som samfunden tror på. Oral Roberts, en veritabel helbrägdagörare, precis exakt vad pingstvännerna. . .

¹²⁸ Men titta här, det är någonting annat utlovat åt Abrahams Säd. Där är de, nere bland de där samfunden, det är någonting *utanför* samfunden, som ska ske och samla människorna. Vi ska låta det vara tills imorgon kväll.

¹²⁹ Se upp, jag känner inte den där kvinnan. Jag ska vända ryggen åt henne. Om Herren Gud kommer att säga någonting till den där kvinnan, kanske det är — det är om familjen, kanske det är finansiellt, kanske det är sjukdom, jag vet inte. Hon kommer att veta, om det är sanningen eller inte.

¹³⁰ Om Han kommer att göra samma sak ikväll, som Han gjorde då, skulle Ni då tro på den Gud, som Jesus Kristus lovade skulle vara här i den yttersta tiden? Hur många tror, att vi lever liksom i Sodom, då hela världen har gått in i ett sodomitiskt tillstånd? Hur många av Er tror, att det jag har sagt Er ikväll är Sanningen? Då så, Abrahams barn och Säd, tro Gud!

¹³¹ Så att det nu ska tas bort ur Ert sinne, att jag försöker säga någonting till kvinnan då jag ser henne i ansiktet eller få bort allting om telepati eller vad Ni än vill veta. Vem som helst, som känner till telepati, borde ha bättre förstånd än så. Förstår Ni? Förstår Ni? Har Ni någonsin sett en tankeläsare predika Evangelium? Har Ni någonsin sett en spiritist predika Evangelium, göra tecken och under och proklamera, att Jesus Kristus är densamme? Nej.

¹³² Ser Ni, det är bara. . . Det är människors intellekt. Ser Ni, de är blinda. Tror Ni de kan vara blinda? Bibeln säger, att de skulle vara det. Är det riktigt? "Besinningslösa, högmodiga, älska nöjen mer än de älskar Gud, trolösa, falska anklagare, otåliga, förakta dem, som är goda, ha en formell gudsfruktan men förneka dess Kraft."

¹³³ Sa inte Jesus i Matteus 24:24, att ”De två andarna i den yttersta tiden skulle nästan bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt.”? Men det är inte möjligt. De var i Guds tankar i begynnelsen och de är en del av Gud.

¹³⁴ Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, låt det nu bli känt ikväll, att jag säger Sanningen om Dig! Det är Du, Herre. Låt Dina tjänare ödmjukt kunna få sina egna tankar ur vägen, så att Du kan använda våra kroppar till Din Ära. I Jesu, Guds Sons Namn. Amen.

¹³⁵ Vad är en gåva? Inte någonting man tar och delar upp och vänder på. Nej, nej. Det är att veta, hur man får sig själv ur vägen, så att Gud kan använda en. En gåva är bara att få ut sig själv, då använder Gud den.

¹³⁶ Damen bakom mig kommer att dö med detsamma, om hon inte blir helad. Damen bakom mig har just nyligen fått förbön av en annan man. Hon har cancer. Cancern är i hennes bröst och även i hennes lungor. Och hon fick förbön just nyligen och hon försöker ta emot det i tro, att hon är helad. Det är SÅ SÄGER HERREN! Är det där sant, damen? [Damen säger: ”Ja, visst är det sant.” — Utg.] Om det är så, vinka — vinka med Din hand till åhörarna! Abrahams Gud lever än! All right, gå och tro det Du tror, så blir Du bra. Amen.

Tror Ni? Ni säger: ”Hur blir det med åhörarna?”

¹³⁷ Den här kvinnan, som sitter här med sin... På slutet av raden, den andra damen just där. Då jag vände mig om, såg jag någonting just där, en sak runt hennes arm, som pumpade blodtryck. Hon har högt blodtryck. Är det riktigt, damen? Räck upp Din hand! Om Du tror, kommer Ditt blodtryck att gå ner. Abrahams Gud är fortfarande på scenen. Han är precis exakt vad det var, Guds Ord för den här tiden!

¹³⁸ God dag! Tror Du nu? Ha tro på Gud! Verkade vara bara ett barn. Gud känner Ditt hjärta, unga dam, jag gör det inte. Tror Du, att Gud kan uppenbara för mig, vad som är fel? Kommer Du att tro Honom, om jag gör det? Det är inte för Dig själv, det är för någon annan, det är Din bror. Och det är väldigt allvarligt med honom och han är i en stad norrut här, Tulare. Och han är på sjukhus och han har leukemi och doktorerna har gett upp hoppet, han kommer att dö. Det finns inget hopp alls. Det är riktigt. Tror Du? [Damen säger gråtande: ”Ja.” — Utg.] All right. Vad har Du i handen? Ta den och lägg den på honom! Och tvivla inte på det! Tro! Amen.

¹³⁹ Tror Du? Jag har aldrig sett damen i hela mitt liv. Men Gud förblir Gud! Säg mig nu en mänsklig varelse, som kan göra det där! En mänsklig varelse är inte skapad för att kunna göra det. Det är den Gud, som Jesus Kristus lovade skulle vara här i den yttersta tiden och skulle bevisa Sig (just inför Abrahams Säd) liksom det var på Sodoms tid.

140 Här nu, jag känner inte damen, vi är främlingar för varandra, jag antar det är första gången i livet vi möts. Tror Du, att jag är Hans tjänare? Tror Du, att det här är Ordet? Och Du vet, att om . . . Det här Ordet märker fortfarande hjärtats tankar och avsikter. Är det riktigt? Ordet är Helbrägdagörare också, om Du kan tro på Det. Gör Du det? Du är skuggad, också, med en mörk skugga. Det är cancer. Och tror Du, att Gud kan säga mig, var den där cancern är? Den är i de undre inälvorna, så säger doktorn. Tror Du nu, att Du kommer att bli helad? Gå, och tvivla inte alls, så kommer Gud att göra Dig bra. Amen.

141 Tror Ni, allesammans? Precis exakt vad Han lovade göra! Ha tro på Gud, tvivla inte!

142 Vi är främlingar för varandra. Jag känner Dig inte. Om vi är främlingar, låt åhörarna veta det, vi håller våra händer. Jag har aldrig sett kvinnan i hela mitt liv.

143 Tror Ni där ute? Tror Ni, att det är Jesus Kristus? Vad är det? Det är Hans Ord. Då de här människorna avvisar det, avvisar de inte en människa, de avvisar Ordet. Det är det Ordet, som var utanför, inte kunde komma tillbaka in.

144 Nu är damen en främling för mig. Jag har aldrig sett henne i hela mitt liv. Gud är Helbrägdagörare. Det kanske inte är för helbrägdagörelse, kan vara för någonting annat, men om Gud kommer att förklara för mig, vad Ditt bekymmer är, kommer Du då att tro mig? Det första Du vill ha förbön för, är att Du har ett dåligt öra. Ett av Dina öron kan Du inte höra med. Det är riktigt. Det är sant. Och sedan har Du en ovana och Du vill bli av med den ovanan, det är att röka cigaretter. Sätt Ditt finger i Ditt friska öra nu, all right, Ditt friska öra. All right. Tro nu på Gud och gå Din väg och . . . Och Du kommer inte att röka några fler cigaretter heller, om Du vill tro. Gå, och Herren välsigne Dig!

Ni ser, vad som skedde. Är Han inte verklig?

145 Jag känner inte Dig, vi är främlingar för varandra. Jag har aldrig sett Dig i hela mitt liv, men Gud känner Dig. Om Gud kan säga mig någonting om Dig, kommer Du då att tro?

146 Kommer alla åhörarna att tro? Är det någon där ute, som känner kvinnan? Är det någon bland åhörarna, som känner kvinnan? All right, Ni vet, om det här kommer att vara sant eller inte. Det här borde avgöra det. Det här borde säga sanningen.

147 Nu kan Ni se, vad som har skett bara på de sista få minuterna. Förstår Ni? Det är bara . . . Jag är förbluffad. Förstår Ni? Det är bara som allting blir oöverskådligt för mig. Ser Ni, det är andebedömning . . . Ser Ni, det är Den Helige Ande. Det är inte jag. Det är Ordet, som är utlovat för den här tiden. Det har aldrig varit till sedan apostlarnas tid, det har det aldrig varit. Men där det står: "Just före

Människosonens tillkommelse. Som det var på Lots tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse.” De otroende tror inte på Det. Det är inte meningen, att de ska tro på Det. Men de troende tror på Det.

¹⁴⁸ Om nu Den Helige Ande kommer att uppenbara det här, hur många kommer då att tro av hela sitt hjärta, vill Ni räcka upp Era händer!

¹⁴⁹ Du har någon skada. Du har haft en bilolycka, det har dragit loss några kotor i Din hals. Du har också en njure, som dragits loss. Det är riktigt, eller hur? Tror Du? Du kommer att bli all right. Pris ske Herren!

¹⁵⁰ Tror Du Gud helar njurbesvär? Gå då vidare och ta emot Din helbrädagörelse!

¹⁵¹ Kom, damen! Titta häråt! Tror Du Gud helar hjärtfel? All right, fortsätt på Din väg och tro, så kommer Ditt hjärta att bli all right.

¹⁵² Kom hit! Tror Du Gud kan hela Din rygg, göra Dig bra? Gå vidare och tro det då!

Tro bara på Gud, det är allt Du behöver göra.

¹⁵³ Kom, damen! Tror Du, att Gud helar magbesvär? Gå, ät Din supé, tro av hela Ditt hjärta!

¹⁵⁴ Kom! Tror Du Gud kan hela ledgikt? Gå då, tro och gör. . . Och Gud kommer att göra Dig bra.

¹⁵⁵ All right, kom! Tror Du av hela Ditt hjärta? Tror Du? Ledgikt igen. Tror Du Gud kan göra Dig bra? Gå vidare, tro det, säg: ”Tack. Herre!”

Hur många tror där ute? Tror Ni?

¹⁵⁶ Den här damen, som sitter här med en röd dräkt på sig och räcker upp sin hand just här, lider av högt blodtryck. Tror Du Gud kan göra Dig bra? Gör Du? All right. Lägg Dina händer på den där damen bredvid Dig där nere och säg till henne, att hennes röst kommer att bli all right. Amen.

Där är det. Amen. Tror Ni? Ha tro!

¹⁵⁷ Här sitter en man här, han har blödningar. Tror Du, sir, som sitter just här? Ja, Du har en blödning. Tror Du, att den kommer att läka?

¹⁵⁸ Damen bredvid Dig har också blödningar och hon har ett ryggbesvär. Tror Du Gud kommer att hela Dig? Gör Du? Räck upp Din hand och ta emot det! Tro!

¹⁵⁹ Den här damen bredvid Dig har besvär med sina ben och med sin höft. Tror Du, att det är riktigt, damen? Tror Du, att Du kommer att bli helad? Nåväl, räck upp Din hand, säg: ”Jag tar emot det.”

¹⁶⁰ All right, damen bredvid henne har en infektion. Tror Du, att Gud kommer att hela infektionen, unga dam med glasögon på Dig? Räck upp Din hand, säg: "Jag tar emot det." All right, tro det!

¹⁶¹ Damen bredvid henne har ett njurlidande. Tror Du Gud kommer att hela njurlidandet, damen? All right, räck upp Din hand, ta emot det!

¹⁶² Den lilla flickan bredvid henne har struma. Tror Du, att Gud kommer att hela struman där? Räck upp Din hand, ta emot det!

¹⁶³ Hur många tror av hela sitt hjärta? Stå då upp på Era fötter och ta emot det! Stå upp i Abrahams, Isaks och Jakobs Guds närvaro!

¹⁶⁴ I Herren Jesu Kristi Namn må Den Helige Ande falla i byggnaden nu och hela varenda person i den gudomliga Närvaron!

GUD ÄR SIN EGEN TOLK SWD64-0205

(God Is His Own Interpreter)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på onsdag kväll den 5 februari 1964, på Kern County Fairgrounds i Bakersfield, California, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org